

chos ejusdem Monasterii, qui quidem personam idoneam deligere tenebuntur infra sex menses a die vacationis computandos, & ad unum e Novitiis mittere sic delectos, habitu regulari per Priorem loci induendos infra idem tempus; alioquin ne numerus Monachorum minuat, de eis providebitur per Abbatem Cluniacensem. Quod observandum censuimus non obstante quocumque pacto, conventionem, aut consuetudine in contrarium, quæ potius corruptela, quam consuetudo nominanda est.

De receptio-
ne eorum, qui
beneficium vel
Officium Ord.
Cluniacensis
nati sunt.

§.6. Nullus etiam in Ordine quocumque, etiam S. Benedicti expresse jam professus, & Provisus a Sancta Sede Apostolica, vel a Collatoribus Ordinariis de Beneficiis, aut Officiis Claustralibus Ordinis Cluniacensis, admittatur in Ordine nostro vigore præfatarum provisionum, nisi vellet prius in Novitiis Ordinis, ut in primo articulo ordinatum est, novam probationem inchoare, & perficere, & anno elapso subijci examini Conventus Monachorum Monasterii, in quo Novitium compleverit, ut in primo articulo sancitum est. Et si contigerit a Capitulo susfragis, & votis majoris partis capcem, & idoneum non reperiri, tunc secedere ab ordine teneatur, & Beneficia, seu officia cedere infra sex menses a die repudiationis ejus ipsi intima computandos, alioquin præfato termino elapso vacare prædicta Beneficia, & Officia censentur. Idem omnino Statutum est circa illos, qui sub spe, aut sæpius prætextu melioris frugis in eadem d. regularis discipline amplectenda voto, provisiones Beneficiorum regularium, aut officiorum Claustralium Ordinis Cluniacensis obtinent cum Decreto habitum Regularem suscipiendi, quos vulgo vocant: cupientes proficere. Qui omnino non admittantur nisi secundum formam superius prænotatam, & præscriptam. Et si capaces, & idonei reperti non fuerint, tunc Beneficiis, & Officiis suis cedere debeant infra terminum supra determinatum, alioquin vacare censentur.

De Novitiis

§.7. Nullus sive Religiosus, sive Secularis poterit Novitium inchoare, & perficere nisi in Monasteriis ad id specialiter a Capitulo Generali designatis, in quibus delecti ad loca, seu ad mansiones Monachales, vel de Beneficiis, aut Officiis Claustralibus provisi, sub literis authenticis sigillo Conventus munitis, aut in casu negligentia Abbatis Cluniacensis ad probationem recipiuntur, & habitu Regulari per Priorem Monasterii induuntur, annoque Novitium expleto ut supra statutum est, ad Professionem Monasticam admittentur secundum Statuta.

De numero
Monachorum
cujusque con-
servatione.

§.8. Quia compertum est Divinum cultum vix posse observari, & Divinum Officium celebrari, neque etiam observantiam Regularem facile posse teneri in Monasteriis, in quibus sufficiens numerus Monachorum non est, statutum, & ordinatum fuit in qualibet Provincia certa Monasteria eligenda pro opportunitate situs, & ædificiorum, in quibus stabiliatur numerus decem, aut ad minus octo Monachorum. Et si redditus, proventus, & obventiones Monasteriorum sic delectorum non valeant sufficere ad talem numerum sustentandum, tunc augeantur, vel per unionem, & suppressionem Sacristiarum, cæterorum Officiorum Claustralium aliorum Monasteriorum, aut Prioratuum. Et si illud commode fieri non poterit,

saltem per translationem eorumdem Officiorum, & per appellationem, & incorporationem portionum, aut mensarum Monachalium, & quia ad Divini Cultus augmentum certum numerum Monachorum alendum, quilibet, & singuli Priores Ordinis ex primæva eorumdem Prioratuum fundatione, seu erectione tenentur, & cum nulla possit adversus Deum, & leges fundationi addictas præscriptio opponi, visum est certas regulas statuendas sub quibus hujusmodi applicatio mensarum, & unio Officiorum possit fieri.

De quorum-
dam Monaste-
riorum con-
tributione, e-
jusque execu-
tione.

§.9. Ideo statutum est nihil omnino a Prioratibus, & Monasteriis ejusdem Ordinis sub nomine portionum Monachalium exigendum in quibus actu, & de facto, & a quadraginta annis amplius, & retro nulla mensa, aut portio Monachalis præstita est, & quorum insuper redditus, proventus, jura, & obventiones, deductis oneribus realibus, non ascendat ad summam mille, & ducentarum Librarum. Quo ad vero cæteros Prioratus, & Monasteria Ordinis, subjiciuntur contributioni eorumdem portionum Monachalium, ea tamen lege, ut semper salva, & illata remaneat apud eosdem Priores, qui ejusmodi contributioni, ut supra ordinatum fuit, subjecti non fuerunt prædicta summa mille ducentarum Librarum, nec possint ultra tertiam partem reddituum mensæ Monachorum, destinatum gravari. Et quia ad id opus complendum, quod omnino cultui Divino restituendo, & disciplinæ regulari in Ordine restauranda congruens, & necessarium judicatum fuit, multi Contradictores poterunt inveniri, supplicatum est Eius Cardinali, ut ad id adhibeat, & Pontificiam auctoritatem, quam humillime totum Capitulum Cluniacense supplicat ab Apostolica Sede postulat. Insuper procurabit Eius Cardinalis, ut a viris providis inquiratur cito citius de redditibus, juribus, & proventibus cujuslibet Prioratus, ut possint illius celsitudini suppetias terre. Et providebit etiam ne sub prætextu ejusmodi unionum, incorporationum, aut applicationum mensarum Monachalium fundationes, que in quolibet Prioratu debent a Prioribus, vel Monachis specialiter peragi, cæteraque eorumdem Prioratuum onera, & servitia propterea defraudentur.

De vita com-
muni.

§.10. In posterum Monachis in Monasteriis particularibus degentibus pensiones personaliter non solventur; sed redditus omnes, qui ipsis a Prioribus pro sustentatione erogantur, vel de mensa ad eos spectante quoquo modo proveniunt in communi reponuntur per Cellarium, aut Procuratorem in Capitulo a Conventu eligendum, ministrandi ad necessariam in vita communi sustentationem Monachorum. Decernimus quoque quod pro Vestiario, loco pecunia vestes, aliæque res necessaria Superioris paternæ providentis auctoritate per eundem Cellarium, aut Procuratorem deinceps subministrantur omnibus, tantumque in iis rebus quotannis pro Superioris providentia impendatur, quantum singulis Monachis numerata pecunia preberi consuetudine fuerat: mandantes item, ut quæcumque perniciose aliquid sibi tanquam suum, sibi que proprium habendi cupiditati favere visa erunt, omni studio penitus refectentur. Cellarius autem, aut Procurator quoties liberit Conventui, aut ad minus quolibet anno, & sine ulla

ulla mora receptorum, & expensarum rationem coram Priore, & Monachis ad id a Conventu deputatis reddere exacte, & fideliter tenebitur. In iis Monasteriis in quibus Officarii Claustrales alique beneficia in titulum habentes consueverunt suorum Officiorum, aut Beneficiorum proventus administrare, talem administrationem non exercebunt, nisi cum onere, & debito reddendi rationem quotannis saltem Superioribus suis de usu eorumdem proventuum prædictorum Officiorum, aut Beneficiorum in exequendis debitis oneribus, elemosinis largiendis, & aliis impensis faciendis.

De celebra-
tione Capitu-
li Gen.

§.11. Capitula generalia diutius intermissa, celebrantur exacte, ut Canones Ecclesiæ, & Sacrum Concilium Tridentinum præcipiunt, in posterum singulis triennis Dominica tertia post Pascha, in qua cantatur pro introitu Missæ: *In bilate*. Quæ quidem Capitula per præcedentia indicentur, & ad quæ omnes tam Abbates, quam Priores, & Decani Conventuum actu habentes, exclusis omnino Prioribus cæteris, absque ulla alia indicatione, aut convocacione conveniant, adeo ut omnes ipso Sabbato ante prædictam Dominicam adsint, nec quisquam ante feriam sextam adventare præsumat. Prohibitum est ne in posterum ad Capitula Generalia a Conventibus deputentur, & mittantur Monachi, quos vocant Conventuales, nisi in casibus, qui tanti sint momenti, ut Vicarii Generales, aut Visitatores sic ordinandum duxerint.

De obedien-
tia Monacho-
rum.

§.12. Professio Religiosa deinceps in toto Ordine pro singulis Monasteriis emittetur sub obedientia Superiorum, a quorum obedientia sub eo prætextu se se subtrahere non poterunt. Sed Superioribus majoribus, aut Visitatoribus sine contradictione obtemperabunt cum ipsis utile, aut necessarium visum fuerit eos mittere ad alia Monasteria in eadem Provincia: aut etiam extra eandem Provinciam, cum Abbates Cluniacenses, aut Capitula generalia sic duxerint de iis disponendum.

De Prioribus.

§.13. Omnes Priores Claustrales in Capitulis generalibus, aut conservabuntur, aut destituentur, prout Diffinitores judicaverint, eos debere aut conservari, aut destitui. Et si aliqui stare iudicio Diffinitorum renuerint, Eius Abbatis, qui nunc est, aut successorum Abbatum interposita auctoritate tali se iudicio subijcere compellentur.

De Collegiis
præfatis Pa-
risien.

§.14. Statutum est Administrationes Collegiorum Ordinis, & præcipue Collegii Parisiensis, de quo nunc provisus est Dominus Ludovicus Moreau, qui illud provide, solerter, & sagaciter rexit, & gubernavit, non esse deinceps in titulum Beneficii conferendas, aut committendas. Sed post obitum illorum quibus de iisdem in titulum provisum fuit, in commissionem, & simplicem administrationem nutu Abbatis Cluniacensis amovibilem reducendas, prout jam ordinatum fuit in Capitulo Generali anni 1600. Cui quidem Decreto idem Dominus Ludovicus Moreau propter bonum Ordinis consensit, ea tamen lege, ut sub nullo prætextu possit ejus vita durante turbari in administratione bonorum ejusdem Collegii. Quod omnes approbamus, ob cogitatum ejusdem, jam in Ordine Cluniacensi in rebus agendis, & administrandis bonis Collegii solertiam, & singularem providentiam. De qua ei totus Ordo debet gratias rependere,

& Capitulum Generale gratulatur. Ut faciliorem, & commodiorem in prædicto Collegio Parisiensi mansionem inveniant Monachi Ordinis, qui ad illud studiorum causa mittantur, statui- mus, ut præter Priorem, seu Administratorem Collegii, & alios Officiarios, & burfarios, & Monachos actu in eodem Collegio studentes, nullus possit sub quocumque prætextu habitationes, seu Mansiones in eodem Collegio sibi reservare, & qui illas obtinent, aut obtinuerint secedere teneantur in Monasteria, in quibus ratione suorum Officiorum, aut Beneficiorum debent commorari.

De Monaste-
riis Nobilit.

§.15. Cum Ordo Cluniacensis magis Gallicæ Nobilitati debeat, quam quilibet alius Ordo, Statutum est, ut certus numerus Monasteriorum recipiendis Nobilibus destinetur, in quibus si soli recipiantur, qui facta probatione, vera, & indubitata nobilitate reperierint insignitæ, quæ quidem Monasteria designabit Eius Abbas, & in quibus admitti, seu recepti nobiles eam vivendi formam, quam invenerint sequentur.

De habitu, &
egressu e Mo-
nasterio.

§.16. Cum nihil magis congruum sit Monacho, quam, ut habitu exteriori uniformitatem vite cum aliis indicet, & demonstret, statui- mus, ut omnes, qui deinceps in Ordine recipiuntur, uniformem habitum deferant, cujus formam Eius Cardinalis Abbas designabit. Omnes quoque Monachi Ordinis vestes longas, seu talares, & Regulares in Monasteriis, & locis Residentiæ deferant sub pena excommunicacionis contra aliter facientes, cujus absolutio soli Priori Claustrali reservatur, prout ordinatum reperimus in Statutis Capituli anni 1458., & renovatum in Capitulo Generali anni 1676. In itinere autem vestes deferant, ut in præfato Capitulo præscriptum est. Quisquis autem sine Regulari habitu, videlicet Scapulari super vestem ab anteriori parte, & posteriori ita dependente, ut appareat sine ullis omnino globulis, reperit fuerit etiam in itinere penis prædictis Statutis latis subijcetur, & omnibus Superioribus injungimus, ubi aliquos hujus ordinationis prævaricatores invenerint eos excipere sicut tanta inordinatio meretur. Eos declaramus incidere in casus reservados Abbati Cluniacensi, & Vicariis Generalibus, & Visitatoribus in actu Visitationis, a quibus solis possint absolvi, qui, quod Deus avertat, in tabernis manducare, aut bibere præsumerent in locis sue residentia, aut in eorum vicinia, quæ quidem vicinia designabuntur a Visitatoribus Provinciarum. Nec ullus Monachus sine licentia Prioris Claustralis, ut habet Regula, claustra, seu septa Monasterii egrediatur.

De vita com-
muni in om-
nibus Mona-
steriis.

§.17. Cum nihil vite Monasticæ conformius, & magis ad conservandum paupertatis Religiosæ Spiritum necessarium, quam vita communis: ordinamus talem vitam in omnibus omnino Monasteriis instituendam ubi non est, omnesque redditus in communi reponendos. Si tamen ut fieri potest propter locorum dispositionem aliquibus in Monasteriis, aut proventuum diminutionem, Statutum hoc nequiret servari, quantum fieri potest loca in eum Statutum restituantur, ut observetur.

De litibus in-
ter se, vel Mo-
nachos inter, &
extra.

§.18. Licet in præcedentibus Capitulis Generalibus sancitum fuerit inter Monachos Ordinis pacis, & concordia causa omnes lites amputandas, ideoque statutum fuerit ubi aequalis, vel

R.D. Franciscus Joubert, Prior in Titulum Montis Berulphi.
In Provincia Francia.
 R.D. Claudius de Vert, Theaurarius Cluniacensis.
 R.D. Richardus Gerard, Prior Claustralis Sancti Saturnini de Portu.
In Provinciis Delphinatus Provincia, & Sabaudie.
 R.D. Cæsar delas Sallas Prior in Titulum de Fontibus.
 R.D. Benignus de Vert, Prior Claustralis de Lehuno, in Sanguine terfo.
In Provincia Avernia.
 R.D. Franciscus de Gove, Prior in Titulum de Celsinis.
 R.D. Joannes Henricus de Barbon Prior, & Camerarius Sancti Theofredi Monasteriensis, *In Provincia Piclaviensi, & Xantonensi.*
 R.D. Renatus Rousseau Abbas Monasterii novi Piclaviensis.
 R.D. Carolus du Couroy, Prior in Titulum Sancti Eutropii Xantonensis.
In Provincia Vasconia.
 R.D. Joannes Bouritat Prior pro antiquis B. Maria de Paredo.
 R.D. Ennemundus Morel, Prior in Titulum de Alezio.
In Provincia Hispania.
 R.D. Michael Petrus du Perray, Prior Claustralis Sancti Dionysii de Nogento Rotrodi.
 R.D. Stephanus de Nesmond Prior Claustralis SS. Petri, & Pauli de Abbatis. Villa.
In Provinciis Italia, & Longobardia.
 R.D. Petrus Govin, Prior in Titulum de Sales.
 R.D. Joannes Graviere, Prior Claustralis S. Marcelli de Saufeu.
In Provinciis Aemania, Lotharingia, & Comitatus Burgundia.
 R.D. Hieronymus Cocquelin, Principalis Collegii Doienfis.
 R.D. Innocentius de Vautravers, Prior Claustralis Beate Mariæ de Vallibus.
In Provincia Anglia, & Scotia.
 R.D. Ludovicus Moreau, Prior in Titulum Collegii Cluniacensis.
 R.D. Claudius Roland, Prior Claustralis, & Sacrifici S. Petri de Thiifaco,

Vifitatores Monialium.
 R.D. Franciscus dela Roche Guibal, Prior de Longoponte Doctor Sacre Facultatis.
 R.D. Petrus Symon, Prior Claustralis de Marciniaco electi sunt in Superiores strictioris observantia.

Vicarius Generalis.
 R.D. Paulus Rabuffon.

Vifitatores.
 R.D. Petrus Symon.
 R.D. Jacobus dela Motte.

Priores.
 Prior Claustralis Sacre Abbatia Cluniacensis, R.D. Stephanus Jouly.
 Prior Claustralis B. Mariæ de Charitate, R.D. Carolus dela Motte.
 Prior Claustralis Martini a Campis, R.D. Hugo Donnodien.

Prior Claustralis SS. Petri, & Pauli de Silviniaco, R.D. Eusebius Decoubronne.
 Prior Claustralis de Celsinis, R.D. Joannes Franciscus Constantin.
 Prior Claustralis Sancti Arnulphi de Crespejo, R.D. Joannes Bombars.
 Prior Claustralis S. Marcelli Cabilonenfis, R.D. Ludovicus Evurard.
 Prior Claustralis SS. Petri, & Pauli de Radolio, R.D. Antonius Tocquet.
 Prior Claustralis Sancti Stephani Nivernensis, R.D. Joannes Simonin.
 Prior Claustralis Sancti Dionysii de Carcere, R.D. Jacobus dela Motte.
 Prior Claustralis S. Petri Monasteriensis, R.D. Gaspardus Despineu.
 Prior Claustralis de Monte Desiderio R.D. Carolus da Zincoort.
 Prior Claustralis S. Lupi de Efferento, R.D. Joannes Chevalier.
 Prior Claustralis S. Petri de Mauffaco R.D. Joannes Vernioll.
 Prior Claustralis S. Petri de Pomperis, R.D. Placidus Delporte.
 Prior Claustralis Sancti Nazarii de Borbonio R.D. Jacobus Jeanninet.
 Prior Claustralis SS. Petri, & Pauli de Coinciaco R.D. Stephanus Hugonet.
 Prior Claustralis de Marciniaco, R.D. Petrus Synon.

Vicarius Generalis Vifitator.
 Strictioris observantia in Comitatu Burgundia. R.D. Hieronymus Cocquelin.

Priores.
 Prior Claustralis S. Hieronymi de Dola, R.D. Fulgentius Camus.
 Prior Claustralis B. Mariæ de Vallibus, R.D. Innocentius de Vautravers.
 Prior Claustralis de Mortua aqua, R. D. Deicola Hogonet.
 Prior Claustralis de Castro, R.D. Franciscus Dorival.
 Prior Claustralis de Alta Petra, R.D. Albertus Chaffignet.
 Prior Claustralis S. Petri de Valle=Clufa, R.D. Albertus Bole.
 Prior Claustralis S. Desiderati de Ledone Salituario, R.D. Gabriel Boudret.

Lectæ, & publicatæ fuerunt supradictæ Definitiones in Capitulo Generali Ordinis Cluniacensis Eminentissimo, & Reverendissimo Cardinali S. R. E. Emmanuele Theodosio de Turre-Avernia Abbate Cluniacensi ibidem presidente, & Capitulum tenente in dicto Monasterio Cluniacensi, necnon presentibus Dominis Abbatibus, Prioribus, Decanis, Administrato-ribus, Officiariis, & Religiosis dicti Ordinis ad sonum Campanæ ibidem capitulariter congregatis die 16. Mensis Octobris anno Domini 1693. presentibus venerabilibus viris Jacobo Chauvet, presbytero curato B. Mariæ de Pannellis Cluniacensis Baccalaureo in Sacra Theologia, & Claudio Ludovico Lambert, Presbytero testibus ibidem adstantibus, per me Notarium Regium Cluniaci commorantem sic signata.

§.41. Emmanuel Theodosius de Turre-Avernia S.R.E. Cardinalis Bullionus Abbas Generalis totius Ordinis Cluniacensis. Fr. Ludovicus Denangis,

Publicatio res-latorum Decretorum.

Subscriptiones.

angis, Prior major Abbatia, & Ordinis Fr. Carolus dela Motte. Fr. Hieronymus Cocquelin. Fr. de Vert. Fr. Olo Bernardo. Fr. Eusebius de Coubronne. Fr. Hugo Cluzel. Fr. Antonius Thevetim. Fr. Hugo de Borbon. Fr. Ildefonsus Sarrazin Scriba Capituli D. Ludovicus Moreau Prior in Titulum Collegii Cluniacensis, & Dr. Stephanus de Nesmond. Joannes Baptista Gravier Roland Scriba. Petrus Duperery Chavvet, & Lambert Testes, & Brugn. Notarius Regius.

§.42. Emmanuel Theodosius a Turre-Avernia S.R.E. Episcopus Cardinalis Bullionus, Abbas Generalis Abbatia, & totius Ordinis Cluniacensis. Extractum ex autographo ejusdem Capituli Generalis quod asseratur in Archivio Sacre Abbatia Cluniacensis per Nos Scribas, & Secretarios ejusdem Capituli, ac Notarium Regium sub signatum in Urbe Cluniacensi die 17. Mensis Octobris anno Domini 1693. Fr. Idelfonsus Sarrazin Scriba Capituli. D. Roland Scriba Capituli. Bruni Notarius Regius.

§.43. Cum autem sicut eadem expositio subiungebat, predictus Emmanuel Theodosius Episcopus Cardinalis, & Commendatarius statuta, ac Decreta hujusmodi quippe ad restituendum, ac stabiliendum in Ordine predicto Regularis observantia rigorem eximie conducibilia, pro firmiori illorum subsistentia, exactiorique observatione Apostolica confirmationis nostræ patrocinio communiti summo petere desideret: Nos ipsius Emmanuelis Theodosii Episcopi Cardinalis, & Commendatarii votis hac in re quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, illius supplicationibus Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati omnia, & singula statuta, seu Decreta præinserta, in eis que contenta quæcunque auctoritate Apostolica tenore presentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos Juris, & facti defectus si qui desuper quomodolibet intervenerint, seu intervenisse dici, censeri, vel prætendi possunt, supplemus, & sanamus.

§.44. Decernentes eadem præsentis literas, ac statuta, seu Decreta præinserta semper firma, valida, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari. Sicque & non aliter in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ejus S.R.E. Cardinales, etiam delatere legatos, & Apostolicæ sedis Nuntios, aliove quoslibet quacumque præminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiti debere: ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.45. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit dicti Ordinis, ejusque Monasteriorum quorumcumque, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium.

præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores presentibus, pro plene & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum inseritis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

§.46. Volumus autem, ut eorumdem presentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem profus fides tam in Judicio, quam extra illud ubique locorum habeatur, quæ haberetur ipsis presentibus si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, sub Annulo Piscat. die XXI. Junii MDCXCV. Pontif. nostri Anno IV.

CVII.

Declaratur Constitutio Inu. XI. de executione Regulæ FF. Minorum S. Francisci de Ob. serv.

Dat. 2. Julii 1695. A. 4.

Præd. Const. edita fuit 1679, Nov. 20, P. 4. ubi agitur de Superioribus eligendis. Hujus Pontificis Constit. ed. 1694 P. 3. agitur de electione Procuratoris Gen. Et Const. ed. 1695, Sep. 12, P. 5 de modo eligendi Officialis Provincia Romæ.

INNOCENTIUS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Alias a fere Innocentio PP. XI. Prædecessore nostro emanarunt pro Ordine Fratrum Minorum S. Francisci de observantia nuncupatorum literæ in simili forma Brevis, tenoris, qui sequitur videlicet: Innocentius PP. XI. Ad perpetuam rei memoriam. Sollicitudo (reliqua vide-tomo præcedenti)

Constitutio Inu. XI. ubi de vita communi.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris die XX. Novembris MDCLXXIX. Pontificatus nostri Anno IV.

§.1. Cum autem, sicut dilectus filius Bonaventura Pœrius Minister Generalis dicti Ordinis Nobis nuper exponi fecit, nonnulli Vifitatores ex utraque familia ejusdem Ordinis tam de observantia, quam reformati dubium ei proposuerint: An eorum Religiosorum, qui vitam communem in vinctu, & vestitu, Chori frequentia, iter pedibus agendo, aliisque similibus a Regula præscriptis rigoribus non observant, idque ex infirmitatis, sive alterius impotentia causa, que eos, juxta textum Regulæ, & Constitutionum dicti Ordinis, excusat, adeoque a transgressione culpa eximit, electio in Prælatos, sive Superiores in eodem Ordine valida sit: eaque si alias canonice facta reperitur, & illi officiorum, ad que fuerint electi, ceteroqui sint capaces, ab ipsis Vifitatoribus confirmari possit, & debeat. Ipse vero Bonaventura Minister Generalis, tametsi existimet Religiosos, qui propter infirmitatem, aut aliam quamvis necessitatem vitam communem, aliaque in præsertis Innocentii Prædecessoris literis præscripta exacte observare nequeunt, ab officiis, & gradibus Superioritatis, exclu-

Dubium, an Superiores esse possint, qui vitam communem etiam sine culpa non servant.

Resolutio Ministri Generis parte negativa.

Ecc

exclu-

vel contentio oriretur inter Monachos, vel Monasteria amabili compositione Virorum prudentum terminandas, experientia docuit sepe Monachos nolle Statuta Ordinis pro eorum utilitate sancte instituti deferre, & plerumque vagandi animo, atque a Monasteriis recedendi studio lites conficere; idcirco placuit renovari ea, quae jam salubriter ordinata sunt, ac Statutum est omnes controversias inter Monachos Judicio Visitorum Ordinis esse terminandas. Et si quis sibi gravamen factum conqueratur a Visitoribus, tunc recurret ad Abbatem Cluniacensem, qui Viros delectos religiosos cum iuris peritis, si ei libuerit, eligit, qui lites huiusmodi dirimant, quorum Judicio acquiescent. Insuper nullus Prior, aut Procurator Monasterii ullam litem instruet, & defendet, nisi prius Visitori Provinciae Memoriale ejusdem mittat, ut de eo consulat, ut si ipsi videbitur ejusmodi litem ulterius prosequendi det licentiam. Quod si negotium debeat referri ad superiores curias, & sit alicujus momenti, tunc Visitor curabit, ut Memoriale ipsi a Monachis porrectum disquiratur in consilio juris peritorum ab Abbate Cluniacensi delectorum. Et ut litium expensis parcat, has tunc lites prosequatur Procurator Generalis Ordinis, & expense litis ipsi a Monasteriis restituentur; nec licebit Priori sub praetextu ejusmodi litium, aut a Monasterio abesse, aut alium Monachum deputare sine speciali venia Abbatis Cluniacensis, aut Superiorum majorum Ordinis. Ut omnes lites inter Commendatarios, & Monachos Ordinis recedant, si possibile est in omnibus Monasteriis, aut Prioratibus Conventualibus partitio bonorum temporalium fiet, ut jam ordinatum fuit; & si contingat in aliquibus, redditus adeo tenues esse, ut sufficere non possint expensis ad quas sepe contumacia Commendatiorum in partitione Monachis concedenda adducit, tunc ne bonum Ordinis retardetur illam partitionem Procurator Generalis Ordinis prosequatur.

De Monasterio refractione.

§.19. In omnibus Prioratibus Conventualibus, & Monasteriis ruinam adificiorum restauratur, & ut sumptibus si fieri potest parcat, Procurator Generalis Ordinis, monebit literis communitatis omnes Priores, ut oneri ipsi ratione Beneficiorum imposito, cito citius satisfaciant, & si communitati satisfacere negligant, aut renuant, tunc illos per vias juris compellat.

De Clausura.

§.20. Nullus in Monasteriis, & Prioratibus sub quocumque praetextu pateat ingressus Mulieribus, & ideo loca Regularia undequaque claudantur, nec sit, nisi unum ostium per quod in eo detur accessus, & si aliqua porta in hortis, aut aliis locis pro commoditate rerum Monasterii sint, non aperiuntur, nisi in casu necessitatis, & claves semper in Cella Prioris reponantur.

De Prioribus, qui Capitulum non interficiunt.

§.21. Quia multi Priores Clausurales ad Capitulum Generale non potuerunt, & enixe se excusarunt, eo quod ipsi necessaria non praestiterint Priores Commendatarii, contra illos, qui ad id tenentur, & inter quos partitio nondum facta fuit Procurator Generalis aget.

De Tonfura.

§.22. Non sine magno cordis dolore comperimus multos tonsuram adeo negligere, ut supposititios crines deferant, cui malo, ut occurramus artificiosas casarias, quas contra decentiam Monasterii esse nemo non dubitat, penitus omnibus in posterum inhibemus.

§.23. Cum ex Novitiorum bona institutione dependeat totius vitae sequentis perfectio, ordinamus, quod deinceps Novitii post annum probationis duos insuper annos in exercitiis regularibus transigant, in eodem Monasterio, in quo annum Novitatus expleverint antequam ad Collegia studiorum causa mittantur. Loca instituendis Novitiis deputata sunt, quae sequuntur,

De Novitiis & Novitiabus.

Pro Novitiis antiqua observantia.

Prioratus Sancti Eutropii Xantonienfis.
Prioratus de Cariloco.
Prioratus de Abbatisvilla.
Prioratus de Nogentorotredi.
Et Prioratus de Nantuaco quem designamus pro iis qui in dicto Prioratu, & Abbatis de Balma, & Gigniaco recipiuntur Novitiis.

Pro Novitiis strictioris observantia.

Sacra Abbatia Cluniacensis.
Prioratus B. Mariae de charitate.
Prioratus S. Martini a Campis Parisiensis.
§.24. Quantum vero ad Abbatiam Sancti Theofredi Monasteriensis, propter summam nostram erga Eum Cardinalem de Bonzy, reverentiam, & venerationem eidem plenam, & omnimodam praedictae suae Abbatiae, ejusque dependentiarum dispositionem, sive quantum ad Novitiorum receptionem, sive quantum ad cetera omnia, ut in praecedenti Capitulo ordinatum est, dudum relinquentiam quandiu vivet, & praedictam regit Abbatiam Eminentissimus Cardinalis, cui multos annos apprecamur. Eo vero cedente, aut decedente Monachi praedictae Abbatiae, & dependentiarum status Ordinis Cluniacensis se se conformabunt, & subjicient, ut eam vivendi formam teneant, quam S. P. Hugenis sub quo praedictam Abbatiam Ordini associatam fuisse demonstrant authentica ejusdem Abbatiae Cartulariorum Instrumenta Successores ordinis Capitulo instituerunt. Recipient quoque Novitios suos, ut assolent Monachi Abbatiarum Monasterii novi Pictaviensis, & Monasterii Beatae Mariae de Ageduno.

De quorundam Monialium clausura.

§.25. Auditis Visitoribus, & Vicariis Generalibus de statu Monasteriorum, tam Monachorum, quam Monialium, comperimus nonnulla Monialium Monasteria esse sine clausura. Ideo statuimus, ut juxta sapientissima Sacri Concilii Tridentini Decreta quam primum clausura firmentur.

De reformatione Monasterii Lairacensis.

§.26. Vox lamentationis, & fletus auribus nostris intonuit, dum referente Vicario Generali Provinciae Vasconiae miserum, & deplorabilem statum Monasterii Lairacensis audivimus. Agnovimus abominationem desolationis stare in loco Sancto, ubi olim Divinus cultus vigeat. Quamobrem Eminentissimo Abbati supplicatum est, ut malis in dies ingruentibus occurrere, & pro sua auctoritate de congruis remediis providere dignetur.

De Monasterio Lezatensis vita communi.

§.27. Eodem quoque referente Vicario Generali nobis innotuit vitam communem in Abbatia Lezatensi minime observari. Unde statuimus, & ordinamus, ut intra annum, si prius fieri non potest instituat, maxime cum Illustrissimus Episcopus Regiensis ejusdem Abbatiae Commendatarius Abbas paratus sit omnia praestare,

stare, quae sui sunt muneri, ut loca sic disponantur, ut facile possit observari.

De Prioribus Monasterii de Marciniaco.

§.28. Viso libello supplici porrecto nomine clarissimae in Christo filiae sororis Catharinae de la Chaize Priorissae Monasterii Sanctissimae Trinitatis de Marciniaco, & Sororum ejusdem Monasterii, ut ratum haberet, & gratum Capitulum Generale Decretum factum ab Eminentissimo Cardinale Bullionio, tam sua ordinaria potestate, quam ipsi delegata a Summo Pontifice, quo quidem Decreto suppressit mensam, & Titulum Prioris in eodem Monasterio propter gravia incommoda, & eodem Decreto peracto de die secunda mensis Martii anni currentis, idem approbamus, & ratum habemus tanquam utile bono Religionis, & conforme legi foundationis, reservato tamen beneplacito Apostolico hac in re particulariter, & specificè obtinendo.

De Benedictinis in Regno Poloniae.

§.29. Exhibito Nobis per Dominum Casimirum Vincentium Monachum a quibusdam Monasteriis Poloniae deputatum supplici libello, quo nomine Monachorum quorundam Benedictinorum Regni illius postulatur in eodem Regno eam, quam antiquitus tenent ab Abbate Cluniacensi, & ordine dependentiam conservari, non levari non possumus in tam dissitis regionibus post tot rerum mutationes Cluniacensis Ordinis nomen, famam, & splendorem vigere. Quapropter Eminentissimi Abbatis prudentia remittimus ea ordinare, quae congrua cognoverit in tali negotio peragenda.

De Literis associationis cuiusdam concedendis.

§.30. Decretum est, ut propter magna, & continua officia, quibus clarissimus Dominus Antonius le Vaillant, sapientissimus in Curia parlamenti Advocatus de Ordine benemeritus est in dies benemeretur eidem litera associationis, & participationis bonorum operum concedantur.

Statutum est, ut juxta antiquum usum Ordinis Abbatia Cluniacensis tempore Capituli a Deputatis visitetur, absque praedicti visitationum singulis annis faciendarum.

De armis, & alciis.

§.31. Renovando Statuta Ordinis juxta Canonum Decreta condita prohibemus omnibus, armorum gestationem sub penis Juris, & eorumdem detentionem sine licentia. Prohibemus etiam venationes, & aleas sub penis a Canonibus, & statutis Ordinis praecipue Capituli anni 1458. latis.

De institutione Priorum.

§.32. Decretum est institutionem Priorum Clausuralem ab Abbate Cluniacensi traditam legendam esse in Capitulo Monasterii coram omnibus Monachis, & in librum actuum Capitularium inferendam intra tres menses a die adventionis Priorum in sua Monasteria sub pena depositionis, si per eorum negligentiam legi, aut inferi omittatur.

De juramento in Professione.

§.33. Decretum est, ne deinceps aliud Juramentum a Profitentibus in sua professione pronuntietur, nisi quod ab Eminentissimo D. Cardinali nunc Abbate fuerit approbatum & signo suo, seu Chirographo munitum; ita tamen, ut huiusmodi juramentum Sacris Canonibus Apostolicis, & Ordinis Cluniacensis Constitutionibus, ac Sacri Concilii Tridentini Decretis nullatenus adverteretur.

De Actis Capituli.

§.34. Mittet Procurator Generalis duo tam huiusmodi capituli, quam aliorum deinceps exemplaria ad singula Monasteria, quae quater in quatuor anni temporibus integre in Capitulo

praesentibus omnibus Monachis diligentia Priorum perlegentur.

De ordianis.

§.35. Monachi ordinandi per Superiores majores ad Monasteria Regularia mittentur ibi per tres menses pro quolibet ordine Sacro recollectioni vacaturi.

De taxa pro expensis communibus.

§.36. Cum experientia nobis innotuerit reductionem taxarum pro expensis communibus in ultimo Capitulo factam impedire quo minus satisfieri possit omnibus impensis necessariis Ordinis, decernimus eas exigendas prout Decretum fuit die 15. Februarii anni 1681. Rogamus vero Eminentissimum Abbatem, ut Procuratori, vel Procuratoribus Generalibus alicujus mensae Monachalis proventum velit attribuire, ad ipsius congruam sustentationem. Verum residua summa impensarum communium, quae Procuratori Generali debetur, solvetur ut taxate sunt in ultimo Capitulo Generali, nulla dilacione interposita. Priores Regulares communem cum Monachis vitam, ut supra fuit ordinatum, non tenentes, sed pensiones tantummodo suis Monachis erogantes, quoad vitam communem in suis Monasteriis instituerint, quod ut quam primum faciant exhortamur, taxam integram impensarum communium persolvent, nec tenebuntur Monachi quidquam de suis pensionibus conferre.

De Procuratoribus Generalibus.

§.37. Dispositioni Eminentissimi Cardinalis Abbatis relinquimus Judicium de necessitate instituendi, aut unicum Procuratorem Generalem pro utraque observantia, aut unicuique suum usque ad proximum Capitulum Generale. Qui Procurator, aut Procuratores Generales quotannis coram tunc Abbate rationem reddet impensarum, & ne detrimentum patiantur negotia Ordinis, Eius Abbati humiliter supplicamus, ut quam primum post Capitulum nomine etiam Diffinitorum de eo provideat. Interea autem Dominus Bernardus Michon qui haestenus res, & negotia Ordinis solerter, & prudenter procuravit, munia Procuratoris Generalis exequetur.

De auctoritate concessa nonnullis.

§.38. Quia Nobis discessuris, & absentibus forte supervenire poterunt res, quae ad resolutionem Nostram spectarent, ne quid ruat in pejus, omnimodam potestatem Nobis commissam tradimus, & committimus quatuor ex Nobis in hac Abbatia octo diebus post Capitulum remansuris scilicet Rev. Domino Carolo de la Motte R.D. de Vert, R.D. Ildefonso Sarazin, & R.D. Claudio Rolan, ut illis negotiis provideant.

De sacro Capitulo.

§.39. Statuimus proximum Generale Capitulum celebrandum Dominica, in qua cantatur in Ecclesia Dei pro introitu Missae *Fubilate* anno Domini 1697. in hac Sacra Cluniacensi Abbatia.

De Sanatis A. 3. rum, & absolutio a censuris.

§.40. Si qui intervenerint in praesenti Capitulo Generali formalitatum defectus, super his, ea qua fungimur auctoritate, plene dispensamus. Et si a Jure, vel ab homine censuras aliqui incurrerint Nos auctoritate tam ordinaria, quam delegata qua fungimur ipsos absolvimus pro hac vice.

Nominati sunt qui sequuntur Provinciarum Visitores.

In Provincia Lugdunensi.

R. D. Claudius Gendreau, Prior, & Elector, & Abbatiae Lezatensis Baccalaureus in Sacra Theologia.

R.D.

excludi debere, seque, ac pro tempore existentem Ministrum Generalem Ordinis supradicti, eos, etiam alias canonicos electos, juxta earumdem literarum formam, excludere posse, illos autem, qui culpabiliter dictam vitam communem non observant, & ex malitia delinquant, non solum ab officiis, & gradibus hujusmodi excludi, sed etiam poenis contra transgressores statutis puniri debere: nihilominus Dubium præfatum declarari, ac alias desuper opportune a Nobis provideri plurimum desideret: Nos ejusdem Bonaventuræ Ministri Generalis votis hac in re favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ipsius Bonaventuræ Ministri Generalis nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de Ven: fratrum Nostrorum S.R.E. Cardinalium, & dilectorum filiorum Romanæ Curie Prælatorum super disciplina Regulari specialiter a Nobis deputatorum, qui rem mature discussissent consilio, Religiosos omnes præfati Ordinis, qui vitam communem observant in præfatis Innocentii Prædecessoris literis præscriptam vere, & cum effectu sequi non solent, etiam si id ex infirmitate, seu alia quavis necessitate, & absque ipsorum culpa accidat, in Prælatos, seu Superiores ejusdem Ordinis eligi non posse, eorumque electionem, si quando fiat, tamen si alias Canonica foret a Prælate, sive Superiore Generali dicti Ordinis, servata quoad hoc eorum literarum forma, irritandam esse. Illos vero, qui in prædictis observantia communibus exercitiis, seu in eorum aliquo culpabiliter deficere consueverunt, non modo, ut supra ineligibiles esse, sed insuper poenis Constitutionum ipsius Ordinis subiacere, auctoritate Apostolica tenore præsentium, declaramus, ac etiam statuimus, & ordinamus.

§.2. Decernentes ipsas præfatas literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit, in omnibus, & per omnia inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiti debere; ac irritam, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.3. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon omnibus, & singulis illis, quæ in præfatis Innocentii Prædecessoris literis concessa sunt non obstat, ceterisque contrariis quibuscumque.

§.4. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum tam in Judicio, quam extra illud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Preces d. Ministri Gen.

Declaratio præd. pro parte negativa.

Clausula.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris die 11. Julii MDCXCV. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

C VIII.

Statuitur, ut Collegium S. Ildori de Urbe Provinciae Hiberniæ Fratrum Minorum S. Francisci Recollectorum regatur juxta Constitutionem Urb. VIII., & ejus statuta.

Dat. 20. Julii 1695. An. 5.

Urb. VIII. Constitutio edita fuit 1625, Novem. 20, P. 3. Hujus Pontificis Const. ed. 1693, Aug. 15, P. 3. extant statuta pro tribus Cœnobiis in Batica, & Clem. XI. Const. ed. 1705, Mar. 12, P. 5. agitur de Procuratore Generali Ultram.

INNOCENTIUS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Prospero, felicique regimini, & gubernio Collegii S. Ildori de Urbe Fratrum Provinciae Hiberniæ Ordinis Minorum S. Francisci strictioris observantia, seu Recollectorum nuncupatorum, quantum cum Domino possumus consulere, ac dilectum filium Bonaventuram, Poerium Ministrum Generalem dicti Ordinis specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes eumque a quibusvis excommunicationis suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejusdem Bonaventuræ Ministri Generalis nomine nobis super hoc humiliter porrectis, inclinati, ut de cætero Collegium prædictum exacte, & præcise juxta dispositionem Constitutionis fel. recordationis Urbani PP. VIII. super erectione Collegii hujusmodi emanatæ necnon statutorum in limine ejus fundationis editorum regi, & gubernari debeat, auctoritate Apostolica tenore præsentium perpetuo statuimus, præcipimus, & ordinamus. Præterea omnia, & singula circa memoratum Collegium tam a Nobis, & Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris, quam a quibusvis S. R. E. Cardinalium Congregationibus, ac ipsius Ordinis Superioribus hæctenus quoquo modo contra formam Constitutionis, ac statutorum hujusmodi forsitan ordinata, decreta, seu concessa, auctoritate, & tenore prædictis, quoad ea, quæ Constitutioni, ac statutis prædictis adversantur, itidem perpetuo revocamus, annullamus, cassamus, abrogamus, & abolimus.

Causa hujus Constitut.

Preces Ministri Gen.

Statuti præd. una cum revocatione Constitutionis, vel Decretorum contrariorum

Clausula.

§.1. Decernentes easdem præfatas literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab illis respective inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiti debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.2. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon omnibus, & singulis illis, quæ in præfatis Innocentii Prædecessoris literis concessa sunt non obstat, ceterisque contrariis quibuscumque.

tutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit, Collegii, ac Provinciae, & Ordinis hujusmodi, etiam juramento confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, Privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanens, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris die XX. Julii MDCXCV. Pontificatus nostri Anno Quinto.

C IX.

Confirmantur Hospitali, seu Ord. Militari Crucigerorum cum rubea stella privilegia a nonnullis Pontificibus concessa.

Dat. 23. Julii 1695. An. 5.

Horum Pontificum Constitutiones infra referuntur, & sunt Greg. IX. Const. edita Apr. 24, Pont. 12. Inn. IV. Const. edita Oct. 8, 1. 8. Alex. IV. Const. ed. Jun. 20, P. 2. Et Bened. XII. Constitut. edita Jun. 20, P. 4. Clem. vero XI. Const. ed. 1705, Augusti 28, P. 6. conceditur Indulgentia in die Exaltationis S. Crucis.

INNOCENTIUS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Catholicæ Ecclesiæ regimini per ineffabilem divinæ bonitatis abundantiam nullo licet meritorum nostrorum suffragio præfidentes, quæ a Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris ad favorem Militiarum, & Hospitalium quorumcumque in Ecclesiâ Dei pie, sancteque creatorum, & Institutorum, ac personarum in eis Altissimo famulantium provide emanasse noscuntur, ut firma, atque illibata persistant, Apostolice muniminis nostri patrocinio, cum id a Nobis petitur libenter corroboramus, & alias desuper disponimus, sicut matura deliberatione adhibita ad Omnipotentis Dei gloriam, & pro more operum incrementum arbitramur in Domino salubriter expedire.

Referuntur Privilegia præd. concessa, & confirmata.

§.1. Exponi siquidem nobis nuper fecerunt dilecti filii Magnus Magister, Præceptores, seu Commendatarii alique Fratres Hospitalis, seu Ordinis Militaris Crucigerorum cum rubea stella per Bohemiam, Silegiam, Moraviam, & Poloniam existent. sub Regula Sancti Augustini, quod dudum postquam fel. rec. Gregorius PP. IX. prædecessor noster Hospitali prædicto, illiusque bona in jus, & proprietatem Beati Petri Apostolorum Principis, ac sub sua, & Apostolica Sedis protectione suscepere, necnon ipso Hospitali, ejusque personis varia privilegia, exemptiones, immunitates, facultates, gratias & Indulta concesserat re. mem. Innocentius IV. Alexander IV., & Benedictus XII. Romani Pontifices, etiam prædecessores nostri eisdem Hospitali, & personis alia similiter privilegia concesserunt, seu jam concessa confirmarunt, & approbarunt, prout continetur in eorundem.

Gregorii, Innocentii, Alexandri, & Benedicti prædecessorum literis sub Plumbo desuper emanatis tenoris sequentis videlicet: GREGORIUS EPISCOPUS, Servus Servorum Dei. Dilectis filiis Magistro Hospitalis S. Francisci Pragensis, ejusque Fratribus tam præsentibus, quam futuris Regularem vitam professis in perpetuam memoriam. Omnipotens Deus, qui alto Providentiæ suæ consilio cuncta disponit cor, & animam dilectæ in Christo filie Agnetis fororis charissimi in Christo filii nostri Illustris Regis Boemiæ tanto charitatis igne succendit, ut in Monasterio Sancti Francisci Pauperum Monialium inclusarum Pragen. Christo se ipsam in odorem suavitatis offerret, & pietatis, ac compassionis intuitu ad opus Infirmorum, & Pauperum, Hospitali, in quo Divino estis obsequio mancipati, fecerit, & dotavit. Nos igitur prosequentes Sanctum ejus propositum, & Apostolico patrocinio consoventes, ad preces ipsius, Hospitali prædicto situm in fundo, quem præfatus Rex Ecclesiæ Romanæ concessit, & tam idem, quam Ven. Frater noster Pragensis Episcopus plenarie libertati donavit, sicut in eorum literis ad Nos transmissis perpeximus contineri, in jus, & proprietatem Beati Petri, ac sub nostra, & Apostolica Sedis protectione suscipimus, præfatis scripti Privilegio communimus. In primis siquidem statuentes, ut Ordo Canonicus, qui secundum Deum, & Beati Augustini regulam, in eodem Hospitali de mandato nostro institutus esse dignoscitur, perpetuis ibidem temporibus inviolabiliter observetur. Præterea quascumque possessiones, quascumque Bona idem Hospitali in præfatarum iuste, ac canonicè possidet aut in futurum concessione Pontificum, largitione Regum, ac Principum, oblatione fidelium, seu aliis iustis modis, præfente Domino poterit adipisci; firma vobis, vestrisque successoribus, & illibata permaneant. In quibus hæc propriis duximus exprimenda vocalibus, locum ipsum, in quo præfatum Hospitali situm est, cum omnibus pertinentiis suis villam Hlupetum cum omnibus Villis ad eam pertinentibus, videlicet Humenez, & Hydolitz, Villam Borotitz cum omnibus Villis ad ipsam pertinentibus, videlicet Supanovic, & Drahotessic, Villam Ribinik cum suis pertinentiis, Villam Rokstifce cum omnibus pertinentiis suis, & alias possessiones vestras, cum Pratis, Vineis, Terris, nemoribus, retragiis, & pascuis in Boske, & plano, in aquis, & Molendinis, in viis, & semitis, & omnibus libertatibus, & immunitatibus suis. Sane Novalium vestrorum, quæ propriis manibus, aut sumptibus colitis, de quibus aliquis hæctenus non percepit, sive de Hortis, virgultis, & piscationibus vestris, seu de vestrorum animalium nutrimentis, nullus a vobis Decimas exigere, vel extorquere præsumat. Liceat quoque vobis personas liberas, & absolutas et seculo fugientes ad conversionem recipere, & eas absque contradictione aliqua retinere. Prohibemus insuper, ut nulli fratrum vestrorum, post factam in eodem loco professionem, fas sit de loco ipso, nisi auctoris Religionis obtentu discedere, discedentem vero absque communium literarum vestrarum cautione nullas audeat retinere. Cum autem generale Interdictum Terræ fuerit, liceat vobis clausis Januis, excommunicatis, & interdictis exclusis, non pulsatis campanis, suppressis

Constitutio Greg. IX. qua d. Hospitali concessa fuit re plura privilegia, nimirum.

Circa temporalia tria.

Circa spiritualia.